

می‌خواهید کویر نوردی کنید؟ این بار در یک کاروان‌سرای قدیمی اتراق کنید

شترسواری روی ماسه‌های داغ

تبدیل شدن چند کاروان‌سرای قدیمی به اقامتگاه گردشگری، مسافران زیادی را راهی روستای «بیاضه» کرده است. روستایی در کویر اصفهان، در نزدیکی شهرستان خور و بیابانک. «بیاضه» گرچه در استان اصفهان واقع شده، اما به یزد هم نزدیک است.

بیاضه با بقایای گلی قلعه تاریخی با ارگ بیاضه و ماسه‌های بادی که آن را فرش کرده، معروف شده، اما اگر به این روستا سفر کنید، جاذبه‌های دیگری دلیل ماندگاری‌تان در کاروانسراهای بیاضه می‌شود. جاذبه‌هایی که هرکدام به فاصله کوتاهی از این روستا، واقع شده‌اند.

اگر در کاروان‌سرای بیاضه، شب را سر می‌کنید، باید بدانید که اتاق‌های مهمان‌پذیر آن، هنوز معماری قدیمی‌شان را حفظ کرده‌اند و برای رفتن به بخش‌های مختلف اتاق، گاهی باید سرتان را خم کنید. می‌گویند کوتاه‌شدن سقف در بعضی از بخش‌های بنا، به دلیل واداشتن افراد به تعظیم بوده است و هنوز با وجود تبدیل شدن این بناهای قدیمی به مهمان‌سرا، تغییر در طراحی اصلی بنا ایجاد نشده است.

یک ساعت از روستای بیاضه دور شوید به کویر مصر می‌رسید. رفتن به کویری با رمل‌های شنی روان، می‌تواند نیمی از روزتان را به خود اختصاص دهد. کویری که در پایین رمل هایش ممکن است کمی احساس سرما کنید، اما برای بالا رفتن از رمل‌ها، به یک بطری بزرگ آب‌خنک، ضدآفتاب فراوان، عینک آفتابی و تحمل پا گذاشتن روی شن‌های گدازنده نیاز دارید.

اگر به کویر مصر می‌روید، لذت آفرود را هم تجربه کنید. در بالای رمل‌ها، ماشین‌هایی برای گشت‌زدن روی ماسه‌ها منتظر شما هستند. به راننده‌ها اطمینان کنید و هیجان با سرعت سُر خوردن روی ماسه‌های کویری را تجربه کنید. بعد از راه رفتن روی رمل‌های بلند مصر، به کاروان‌سرای بیاضه برگردید و کمی استراحت کنید تا برای رفتن به روستای «گرمه» آماده شوید.

کمی آن طرف‌تر، روستای «گرمه» با طبیعت منحصر به فردش منتظر شماست. نخلستان‌های این روستا، در کنار چشمه‌ای از دکتر ماهی‌ها سر بلند کرده‌اند. چشمه دکتر ماهی‌ها که هر سال گردشگران زیادی را به گرمه می‌کشاند، تنها یکی از جاذبه‌های گرمه است. در این روستاییکی از محلی‌ها خانه پدری‌اش را مرمت و آن را به یک اقامتگاه بوم‌گردی تبدیل کرده است. مازیار آل داوود که در ۳۰ سالگی تهران را به مقصد گرمه ترک کرده، در خانه‌اش شتر می‌پروراند. نان گرم به مسافران می‌دهد و در گوشه‌ای نسبتاً فراموش شده از کویر، زندگی را احیا می‌کند.

روستای گرمه، معماری قدیمی شهرها و روستاهای کویری را همچنان حفظ کرده، کوچه‌های تنگ و پرییچ گرمه در میان نخلستان‌های این روستا، یکی از جاذبه‌های اصلی گردش در گرمه برای مسافران است. اما اگر می‌خواهید در عین لمس کردن زندگی روزمره اهالی این روستا، سفری به تاریخ هم بکنید، می‌توانید به قبرستان قدیمی آنجا بروید. در گرمه محلی مشهور به قبرستان کشته‌ها قرار دارد که می‌گویند گورستان کسانی است که در جنگ علویان و قوای سهراب گبر در این محل کشته شده‌اند. اگر فردای آن روز دلتان برای رمل‌های کویر مصر تنگ شد و قصد دوباره گام برداشتن روی ماسه‌ها را کردید، در همان حوالی، سری به دریاچه نمک بزنید. در اطراف خور، می‌توانید به دریاچه نمک سر بزنید و به زمین پوشیده از اشکال پنج ضلعی نمکی خیره شوید. این دریاچه نمک، از قدیمی‌ترین دریاچه‌های نمک ایران است.

بوی بادمجان کبابی در ارتفاعات رامسر

در فاصله رامسر و چاپکسر، به روستای «سرولات» خواهید رسید. روستایی که پشت آن، جنگل‌های سرسبز است و وقتی به بالایش می‌روید، دریا پیش‌رویتان قرار می‌گیرد. شاید تا ۱۰ سال پیش، خیلی‌ها «سرولات» را نمی‌شناختند، اما از زمانی که یک زن روستایی به نام «خاورخانم» خانه‌اش را به یک رستوران محلی تبدیل کرد، نام «سرولات» هم بر سر زبان مسافران شمال افتاد. این روزها ویلاهای متعددی در روستای کوچک «سرولات» ساخته شده. اگر به «سرولات» می‌روید یا اتومبیل‌تان را پایین روستا بگذارید و مسیر را پیاده بروید یا قبل از بالا رفتن از شیب تند روستا، از مناسب بودن اتومبیل‌تان مطمئن شوید.

۲۰ | کتیه نو

ایران تو را می‌خواند

مکان‌های تاریخی تنها جاذبه‌های توریستی یک شهر نیستند

لذت کشف ناشناخته‌ها

تحقیق و جست‌وجو کنید

قبل از سفر، همه چیز را در مورد مقصدتان در اینترنت جست‌وجو کنید و عکس‌هایی که از آن منطقه گرفته شده را مشاهده کنید. اما یادتان نرود که شنیدن تجربه حقیقی آدم‌ها، ممکن است بیشتر از جست‌وجوهای اینترنتی به شما کمک کند. از افرادی که پیش از این به مقصد شما رفته‌اند سوال کنید و دنبال تجربه‌های منحصر به فرد آن‌ها باشید. معمولاً این کار دید خوبی به مسافر می‌دهد، اما یادتان باشد که هرکس سبک خاص خودش را برای سفر دارد. بشنوید و با سلیقه خودتان این تجربه‌ها را تغییر دهید. مثلاً من در همین سفر به قشم، تقریباً می‌دانستم به کدام شهرها و جزیره‌ها می‌خواهم سفر کنم. یک نقشه ذهنی کلی داشتم و براساس آن، برنامه‌ریزی‌های بعدی را انجام می‌دادم. نقشه‌ای که نمی‌گذاشت وقتم در سفر هدر برود و در عین حال می‌توانستم با تجربیاتم در آن منطقه، کمی تغییرش دهم و کامل‌ترش کنم.

خود را به دست تقدیر بسپارید

پیش از سفر، جست‌وجو درباره مقصد لازم است، اما در ذهنتان برنامه را تمام‌شده فرض نکنید. کلتی بسازید، ولی انعطاف داشته باشید. وقتی حاضر شوید خودتان

منطقه، از فردی پرسیده باشید: «رستوران خوب کجا بریم؟» این سوال اساساً غلط است. خیلی اوقات افرادی که در شهر زندگی می‌کنند، فکر می‌کنند منظور شما از رستوران خوب، رستوران تمیز، شیک و لوکس است. از آن‌ها بپرسید: «شما اگر بخوای غذا بخوری، کجا میری؟» پاسخ این سوال، همان چیزی است که انتظارش را دارید. ممکن است غذایی در یک خانه محلی انتظار شما را بکشد.

از اقامت‌گاه‌های بوم‌گردی غافل نشوید

اتفاق خیلی خوب سال‌های اخیر، تبدیل شدن برخی خانه‌های روستایی و محلی به اقامتگاه‌های بوم‌گردی بوده است. خیلی از این اقامتگاه‌ها را محلی‌ها اداره می‌کنند و می‌توانید در آن‌ها خوردن غذای محلی را هم تجربه کنید. البته امکانات این نوع اقامت، کمی متفاوت از هتل‌ها و مسافر‌خانه‌ها است. مثلاً ممکن است حمام و دستشویی مشترک برای تمام اتاق‌ها داشته باشند. این اقامتگاه‌ها را می‌توانید در سایت‌های اقامت‌یاب پیدا کنید یا از طریق دنبال کردن هشتگ‌ها در شبکه‌های اجتماعی با آن‌ها آشنا شوید.

مریم کریمی

خبرنگار

وقتی درباره شهرها و کشورهای مختلف ایران جست‌وجو می‌کنیم، معمولاً به بناهای تاریخی، موزه‌ها و مناظر زیبای طبیعی می‌رسیم. اما سفر را می‌توان بزرگ‌تر از این‌ها دید. سفر می‌تواند راه یافتن به دنیایی تازه باشد، بافتی متفاوت، خانه‌هایی گوناگون، مردمی که پیش از آن نمی‌شناختیمشان و غذاهایی که طعم خاص آن منطقه جغرافیایی را می‌دهند و با فرهنگشان هماهنگ هستند.

محلی‌ها گنجینه‌اند

در سفری که به قشم داشتم با خانواده‌ای محلی آشنا شدم. خانواده‌ای که از من با روی گشاده‌پذیری کردند و تا پایان شب به خودشان برای اعتماد کردن به من فرصت دادند. وقتی این اعتماد شکل گرفت، حاضر شدند من را به مراسمی آیینی به اسم «مراسم زار» دعوت کنند. تجربه‌ای که اصلاً برایش برنامه نریخته بودم و خوش‌شانسی بزرگ سفرم بود. تجربه لذت‌بخشی که آن را مدیون ارتباطی هستم که با محلی‌ها برقرار کردم. یکی از مهم‌ترین کلیدهای راه یافتن به این نوع از سفرها، تعامل با محلی‌هاست. آن‌ها در طول مسیر و در آن منطقه جغرافیایی خاص زندگی می‌کنند، اما خیلی اوقات مسافرها نمی‌بینندشان. می‌توان با محلی‌ها صحبت کرد، از مشکلاتشان در آن شهر جویا شد و درباره قصه‌ها و افسانه‌های محلی از آن‌ها پرسید.

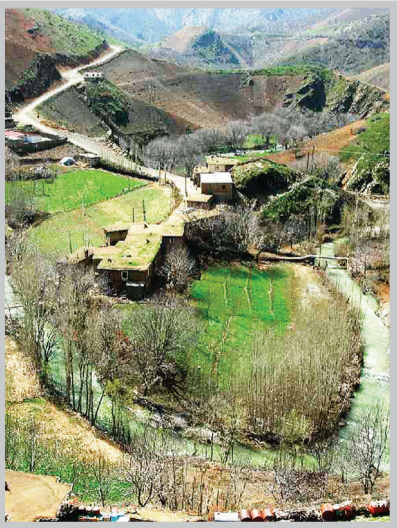
شماره بدهید و شماره بگیرید

تجربه سفر قرار نیست به چند روز اقامت شما در یک شهر یا روستا محدود شود. این تعامل با محلی‌ها می‌تواند ادامه‌دار باشد. می‌توان از محلی‌ها شماره گرفت و در سفرهای بعدی، درباره زمان رسیدن و اتفاقات محلی هماهنگی بیشتری انجام داد. شما هم می‌توانید از آن فرد دعوت کنید تا یک بار به شهر شما بیاید و میزبان‌ش شوید. در سفرم به قشم وقتی به فرودگاه رسیدم، یکی از افرادی که به او گفته بودم دوست دارم عروسی‌های قشم را ببینم برایم این پیام را فرستاد: «امشب عروسی داریم. اگر دوست داری، بیا.»

تشکر کردم و چنین تجربه‌ای را به سفر بعد موکول کردم.

غذای محلی می‌خواهید یا غذای لوکس؟

یکی از راه‌های شناختن یک سرزمین، خوردن غذاهای آن سرزمین است. مواد اولیه، نوع طبخ، ادویه‌جات، همه و همه از حال‌وهوای آدم‌ها و طبیعت آن شهر می‌گویند. ممکن است خیلی اوقات به دنبال غذای محلی ویژه یک

سفر به سردشت همیشه سبز با چاشنی ماجراجویی

این درخت‌ها بوی خمپاره می‌دهند

اقامتگاه‌تان برگردید.

اما اگر برای سفر بلندتری برنامه‌ریزی کرده‌اید، می‌توانید این راه دو ساعته را در ۴-۵ ساعت طی کنید و سپس سراغ دیدنی‌های سردشت بروید. برای اقامت در سردشت می‌توانید روی هتل‌های کوچک و مهمان‌سراها حساب کنید، اما اگر می‌خواهید در طول سفر با محلی‌ها گپ بزنید، غذای محلی بخورید و چند روز متفاوت را بگذرانید، می‌توانید به روستای لیلاانه بروید و در خانه روستایی که به اقامتگاه بوم‌گردی تبدیل شده ساکن شوید.

در سردشت، تنها به دیدن آبشار «شلماش» که از رودخانه «زاب» منشعب شده اکتفا نکنید. این آبشار زیباست، اما اگر به دنبال فضای خلوت‌تر و بکرتری می‌روید، می‌توانید گردشتان را از گوشه‌های دیگر سردشت شروع کنید. آبشار شلماش حدوداً ۲۰ دقیقه از سردشت فاصله دارد و در حوالی آن، کبابی‌ها و چایخانه‌هایی از مسافران پذیرایی می‌کنند. سردشت با شمال کشور عراق و با کردستان عراق همسایه

بسیاری از مسافرانی که ساعت‌ها در بازارچه‌های بزرگ شهرستان مهاباد وقت می‌گذرانند، نمی‌دانند که تنها کمی آن طرف‌تر، بهشتی به انتظارشان نشسته. بهشتی که ممکن است بعد از بارها سفر کردن به مهاباد هم به آن پا نگذارند. سردشت، شهری گردشین در آذربایجان غربی است که روزهای سختی را در دوران جنگ تحمیلی به خود دیده است.

از مهاباد تا سردشت، حدود دو ساعت راه پیش‌رویتان است. اما در تمام مسیری که طی می‌کنید، دشت‌های سبز، شکوفه‌های بهاری و آبشارها و رودهای کوچک، چشمتان را به خود خیره می‌کنند. بالای سرتان پرندehا پرواز می‌کنند و باد نوری آذربایجان صدایش را در لابه‌لای درخت‌ها می‌اندازد. اصلاً همین جاده، می‌تواند مقصد سرتان باشد. صبح زود به جاده بزنید، صبحانه را کنار یکی از رودها میل کنید، از محلی‌ها آش دوغ و چای بخريد، ظهر بچه‌تان را زیر درخت‌های بلند پهن کنید و بعد از تارک‌شدن به

یکشنبه ● ۲۶ اسفند ۱۳۹۷ ● شماره صد و نود و چهار

A T I V E H N O

را به دست جاده‌هایی که نمی‌شناسید، آدم‌های جدید و حستان بسپارید، سفر، شما را شگفت‌زده خواهد کرد.

کشف کنید

انتظار نداشته باشید که تجربه‌های ناب را در سفر، به آسانی به دست بیاورید. به جای طی کردن همه مسیرها با اتومبیل شخصی، گاهی با گام‌هایتان مسیر را کشف کنید و از طی کردن مسیر پشت وانت محلی‌ها، روی اسب‌ها و قاطر‌ها یا پشت دوچرخه آن‌ها ابایی نداشته باشید.

از یکی از روستاهای قشم که می‌خواستم به سمت جزیره هنگام بروم، جاده‌ای ناصاف در نقشه دیدم. از محلی‌ها پرسیدم و گفتند نسبتاً امن است. بخش زیادی از مسیر را پیاده‌روی کردم و بخشی را با کمک محلی‌ها طی کردم. جاده‌ای بکر، دست‌نخورده، که به جای تبدیل شدن به یک مسیر صرف، به بخشی دوست‌داشتنی و جذاب از سفرم بدل شد. اگر در میان راه، به مسیری برخورد کردید که پیش از آن درباره‌اش چیزی نمی‌دانستید، از آن تترسید. از محلی‌ها درباره امنیت آن سوال کنید و بعد با حفظ این نکات خودتان را بهش بسپارید. اگر نقطه‌ای در نقشه می‌بینید که در سایت‌های گردشگری چیز زیادی درباره‌اش نوشته نشده، شاید همانی است که شما باید آن را امتحان کنید.

است. این شهر گردشین، مکان‌های زیارتی، سیاحتی و تفرج‌گاه‌های طبیعی بسیاری را در اطراف خود دارد، اما نبودن تابلوهای راهنمای جاده‌ای، هتل‌ها و اقامتگاه‌های معروف، بسیاری از گردشگران را از گوشه‌های دیدنی سردشت بی‌خبر نگاه داشته است.

اگر قصد سفر به سردشت را دارید، به روستای مرزی «بیتوش» هم سر بزنید. روستایی که هم‌مرز با خاک اقلیم کردستان عراق است. این روستا آب‌وهوای مدیترانه‌ای و طبیعی بی‌نظیر دارد و برخی از ساکنانش، از طریق کولبری روزگارشان را می‌گذرانند.

«زم‌زیران» یکی دیگر از روستاهای دیدنی سردشت است. روستایی با جنگل‌های پوشیده از درخت در منطقه کوهستانی بخش ورزینه شهرستان سردشت که تنها ۴۰۰ نفر جمعیت دارد و مردمش با کشاورزی و دامپروری روزگارشان را می‌گذرانند. خانه‌های این روستا در دامنه کوه و به شکل پلکانی بنا شده‌اند.